

Kap.2.

Martin Luthers kamp for den nye sandhed

Bibelstudier

Munken Martin Luther bliver forflyttet til Augustinereremitternes kloster i Wittenberg. Her læser han ivrigt i sin bibel. Efter at han gjorde sin store opdagelse, er det som om alt, hvad han læser, passer ind i et nyt mønster. Jo mere han læser, jo mere bliver hans nye forståelse af Gud bekræftet. Gud er virkelig ikke vred! Godt nok sker der mange onde ting i verden. Martin kan også nemt finde det onde i sit eget hjerte. Men han føler sig alligevel fri og let. For han er sikker på, at Gud har tilgivet synden, så intet menneske behøver at frygte for Guds straf. I tide og i utide fortæller Martin Luther om sin nye opdagelse til alle, som vil høre på ham. Han skriver bøger. Han underviser på universitetet, hvor han er blevet professor. Han prædiker i kirken. Han kan ikke holde sin fantastiske viden tilbage. Og der er en stor længsel efter at høre, hvad Martin Luther har at fortælle. For der er mange, som lever med en evig angst for døden og fortabelsen.

Angsten

Døden lurder overalt. Ingen kan vide sig sikker. Pesten kan komme tilbage når som helst og høste en masse liv. Og der er mange andre sygdomme, som river både gamle og unge væk fra de levendes verden. Derfor gælder det om at have sit regnskab med Gud gjort op til hver en tid. Det hjælper lidt på angsten at gå til præsterne og skrifte sine synder. Præsterne kan formidle Guds tilgivelse til syndere, som alvorligt angrrer deres synd og gør bod. Men selv det mest retfærdige og fromme menneske har jo skærsilden i vente. Præsterne forsømmer ingen lejlighed til at udpensle skærsildens rædsler for folk. Efter døden har sjælen brug for renselse, inden den kan komme i himlen, fortæller præsterne. Og jo mere uren sjælen er, jo længere tid skal den tilbringe i den rensende ild. Tanken om tusind års brændende smerte kan nok fylde de fleste med angst.

Den nemme løsning

Kirken er ikke sen til at tjene penge på folks angst. Omrejsende handelsmænd sælger afladsbrev. Med et sådant brev i hånden kan man undgå at gøre bod her i livet. Ja, selveste paven garanterer endda, at køberens sjæl vil slippe hurtigere igennem skærsilden. Og køber han endnu et afladsbrev, så kan også de døde

forældre eller den gamle bedstemor slippe ud af skærsildens flammer.

På torvet i Wittenberg har afladskræmmeren Johann Tetzl stillet sin bod op. Uden for teltet har han tændt et stort bål, som skal få de forbipasserende til at tænke på skærsildens flammer. *Kom og køb, kom og køb*, råber han. *Hjælp din gamle mor, hjælp dig selv! Når pengene i kisten klinger, straks sjælen ud af skærsilden springer!* Køen foran boden er lang. Der er mange, som gerne vil give deres sidste mønter fra sig, hvis de kan slippe for ilden.

Luthers protest

Fra sit værelse i klostret på den anden side af torvet kan Luther følge med i postyret foran afladshandlerens bod. Vreden koger i ham.

Kræmmerens råben går ham på nerverne. Hvordan kan han bilde sig selv og andre ind, at Guds kærlighed kan sikres med et par småmønter, som bliver skænket af fattigfolk til kirkens i forvejen alt for store pengekasse? Det er ikke den Gud, Luther læser om i sin bibel. Noget må gøres for at stoppe dette misbrug. Luther griber pennen og begynder at skrive. Han lister alle de argumenter op, som han kan finde imod pavens smudsige forretning. Listen bliver lang, inden han er færdig. Om aftenen går Luther ned og sømmer

sin liste med de 95 teser op på kirkedøren. Næste morgen er pladsen foran kirken fyldt med mennesker, som ivrigt debatterer Luthers kritik af handlen med afladsbreve. I flokken af mennesker er også en af byens bogtrykkere, som har travlt med at notere alle Luthers sætninger på sin skriveblok. Takket være hans optryk, bliver teserne hurtigt spredt ud over det meste af Tyskland. Selv paven i Rom får nys om Luthers protest.